

درین شهر خودم من بے نشان ہستم
 تلاش منزلم دارم ہنوز بے خانمان ہستم
 شب سرد سیاہ است روز آتش ہمی بارد
 زندگی بردوش دارم وزیر آسمان ہستم
 من از چشمان می بینم می شنوم و می گویم
 مثال ہمسفران لب بستہ و بے زبان ہستم
 جگر از مادران فرعون و ہامان می طلبند!
 جگر در سینہ دارم من در تلاش امان ہستم
 درین مقتل بسی بے غور و کفن ہستند!
 مزارم را مجوایجا من ہم بے نشان ہستم!

اے آفتاب! درجن من ہم بتاب
 وضع چمن از زمستان بسی خراب
 من ترا بصد جان ہستم منتظر!
 بہر تو ہر جان ہست صدا خطر اب!
 از اشکھا راہ تو راشستہ ام
 من دلم را وا کردم مثل باب
 در دامنم بود انجم ہای تابدار
 در شوق تو من می پاشم بے حساب
 زخم ہا در سینہ و دل تازہ است
 روح و جسمم روز و شب دست در عذاب

